

карів, на другу – 48 (14,4%) та поновили сертифікат 111 (33,4%) слухачів.

Елементами безперервної медичної післядипломної освіти за період між передатестаційними циклами для лікарів відповідно до Шкали значень видів діяльності (наказ МОЗ України від 07.07.2009 року № 484), які пропонує кафедра, частіше за все виступають навчання на циклах тематичного удосконалення, підготовка на переривчастих курсах, семінарах, участь у науково-практичних конференціях, засіданнях професійної асоціації за спеціальністю, участь у розробці нормативних документів. Підвищення кваліфікації на проведених на кафедрі 32 циклах тематичного удосконалення пройшли 319 лікарів з 21-ї спеціальності, з яких педіатрія становила 40,0%, ЗПСМ – 17,0%, дитяча анестезіологія – 8,2%, терапія – 7,5%, неонатологія – 4,6%, медицина невідкладних станів – 4,2%, лабораторна діагностика – 3,6%, інші.

Висновки. Таким чином, методичне забезпечення, фаховий рівень викладацького складу, впровадження нових освітніх програм і сучасних навчальних методик сприяє

ефективному безперервному післядипломному фаховому зростанню спеціалістів-педіатрів у стінах ВДНЗ України «Буковинський державний медичний університет».

Література.

1. Мокія-Сербина С.А. Пути совершенствования подготовки врачей-интернов педиатров и общей практики-семейной медицины по разделу «Педиатрия» / С.А. Мокія-Сербина, Т.В. Литвинова, В.В. Чечель // *Здоровье ребенка*. – 2015. – №6. – С.142-144.

2. Вороненко Ю.В. Підходи до підготовки сімейних лікарів в Україні та країнах Європи / Ю.В. Вороненко, О.Г. Шекера, В.І Ткаченко // *Український медичний часопис*. – 2014. – №3. – С.116-120.

3. Богомаз В.М. Оцінка досвіду навчання лікарів за кордоном на етапі безперервного професійного розвитку // *Український медичний часопис*. – 2012. – №6. – С.121-124.

4. Господарський І.Я. Система безперервної післядипломної медичної освіти у Польщі / І.Я. Господарський, Н.В. Харченко, А.Р. Вайда // *Медична освіта*. – 2015. – №4. – С.9-14.

ЗМІНА ПАРАДИГМИ НАВЧАННЯ ЛІКАРІВ-ІНТЕРНІВ

Ю. В. Котлова, В. Г. Сюсюка, Т. І. Курочкина

Запорізький державний медичний університет

Вступ. Сучасні зміни організації надання допомоги як дитячого, так і дорослого населення створюють мало-відомі умови професійної конкуренції серед лікарів, змінюючи мотивацію навчання лікарів-інтернів. Особливо ці зміни відчутні при викладанні лікарям-інтернам другого (третього) року навчання, після завершення заочного етапу виконання індивідуальних планів.

Основна частина. Сучасне професійне медичне навчання все менше зосереджено виключно на лекційному викладанні накопиченої інформації. На її місці з'являється нова система інтегрального навчання, яка базується на вивченні доказових підходів до розв'язання реальних ситуацій практичної лікарської діяльності та отриманні конкретних практичних вмінь [1:]. Особливо це стосується молодих фахівців – неонатологів, акушерів-гінекологів, які планують працювати на стику професійних інтересів – у родопомічних закладах. В таких закладах вкрай важливим є прозора командна робота в творчому, пізнавальному і активному середовищі професіоналів.

Постійні зміни в науковій медицині, які спостерігаються з 5-7-річною циклічністю, спонукають лікарів до постійного вдосконалення знань протягом всього професійного життя. Сприйняття і впровадження лікарями-інтернами ідей обов'язкового безперервного навчання, дозволить їм свідомо зосередитися на засвоєнні знань та відпрацюванні практичних вмінь відповідно до нових стандартів і принципів доказової медицини протягом терміну навчання в інтернатурі. Неформальний підхід викладачів-наставників до молодих колег, що навчаються, сформує у них впевненість, професіоналізм, здатність адаптуватися до постійно змінюваних потреб системи охорони здоров'я та очікувань пацієнтів.

Робота кожного спеціаліста, який буде надавати кваліфіковану медичну допомогу матері чи дитині, повинна базуватися на практиці, заснованої на принципах доказової медицини, що викладена в національних клінічних протоколах. Саме молодим фахівцям ретельне вивчення та відпрацювання на практиці всіх положень настанов дозволить зробити вибір правильного клінічного рішення на практиці.

При навчанні лікарів-інтернів є важливим продемонструвати переваги командної роботи, коли результат обговорюється між різними спеціалістами, здобутки, що лежать у межах однієї спеціальності, використовуються для поліпшення загальної щоденної лікарської практики. На практиці маємо досвід постановки перед лікарями-інтернами загальної клінічної задачі та заохочення їх для її сумісного вирішення. Використовуємо спільну працю при обговоренні, пошуку та виборі вірного рішення при формулюванні діагнозу, проведенні диференційного діагнозу, обсягу обстеження та плану лікування, моделюванні результатів захворювання, співставленні з реальним результатом клінічного випадку. Такий підхід формує у лікарів-інтернів самостійність, рішучість, творчий та новаторський підхід до роботи, гнучкість, толерантність до іншої точки зору.

Висновки. Сучасна парадигма навчання лікарів-інтернів – оволодіння професійними знаннями для конкурентоспроможності – досягається можливістю роботи у команді та безперервним навчанням протягом всього професійного життя.

Література.

1. Педагогіка вищої школи: навч. посібник / Т. І. Туркот. – К.: Кондор, 2011. – 628 с.